

Du skal få en dag i mårå - Alf Prøysen -Otto Nielsen

Det var en liten gutt som gikk og gret og var så lei.
Hæin skulle tegne Babylon, men lærer'n hæin sa nei,
hæin ød'la hele arket, hæin var tufsete og dom,
men så hørte hæin et sus som over furukrona kom...

(ref.)

Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel,
og da kæin du rette oppatt æille feil i frå i går
og da får du det så godt i mårå kvell,
og om du itte greie det æilt er like trist
så ska du høre suset over furua som sist.
Du skal få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel.
(slutt ref.)

Og så vart gutten vaksin, og hæin gikk og var så lei.
Han hadde fridd åt jinta si, men jinta hu sa nei.
Og hæin gret i ville skauen "detti blir min siste dag".
Men da kom det over furua det såmme linne drag:

(ref.)

Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel,
og da kæin du rette oppatt æille feil i frå i går
og da får du det så godt i mårå kvell,
og om du itte greie det æilt er like trist
så ska du høre suset over furua som sist.
Du skal få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel.
(slutt ref.)

Og nå er gutten gift og går og slit som folk gjør flest.
med småbruk oppi Åsmarken der kjerringa er hest.
Og hæin suns det blir for lite gjort og streve titt og trutt
og trøste seg med furusus når dagen blir for stutt-

(ref.)

Du ska få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel,
og da kæin du rette oppatt æille feil i frå i går
og da får du det så godt i mårå kvell,
og om du itte greie det æilt er like trist
så ska du høre suset over furua som sist.
Du skal få en dag i mårå som rein og ubrukt står
med blanke ark og fargestifter tel.
(slutt ref.)

Grønnsaksspisesangen

Av Thorbjørn Egner

Den som spiser pølsemat
og kjøttmat hele dagen,
han blir så doven og så lat
og veldig tykk i magen.

Men -
den som spiser gulrøtter,
knekkebrød og peppernøtter,
tyttebær og bjørnebær
og kålrot og persille...

Han blir så passe mett i magen,
glad og lystig hele dagen
og så lett i bena
at han ikke kan stå stille.

Den som vil ha bare kjøtt
og spiser sine venner -
han blir så doven og så trøtt
og får så stygge tenner.

Men -
den som spiser gulrøtter
knekkebrød og peppernøtter,
tyttebær og bjørnebær
og kålrot og persille -
han er så snill mot dem han kjenner
og får mange gode venner
og får like fine tenner
som en krokodille.

Den første løvetann – av Alf Prøysen

Det stod en liten løvetann så freidig og tilfreds
på landeveiens grøftekant med sølevann til knes.
Et bustehue lyste gult: Å nei, hvor jeg er fin!
Den hadde nettopp speilet seg i sølepytten sin.

I grøfta gikk en liten pjokk, som pjokker ofte går,
i våt og skitten kjeledress, med gult og bustet hår.
Han satte seg i søla ned og strakte ut ei hand
og nappet opp med rot og topp sin første løvetann.

På veggen kom det mange barn, de kvidret lyst og lett
imens de ordnet fort og flinkt en blåveisblå bukett.
Og pjokken ropte: «Se på meg, hva jeg har funnet her!»
Men barna bare lo og sa : «Så pjuskete den er!»

«Å nei, så menn,» sa pjokken, «jeg skal ta den med til mor,
så sier hun at den er fin og jeg er veldig stor.»
«Det si'r hun for å trøste deg,» sa de som stod omkring.
«For du er bare fire år og skjønner ingenting.»

Da stabbet pjokken hjem igjen og snufset littegrann,
og blomsten hang med hodet ned og lengtet etter vann.
Han åpnet døra sent og tungt, og plutselig sa mor:
«Å gid så fin en blomst du har – og nei hvor du er stor!»

«Du si'r det bare for å trøste, du,» sa pjokken likegla.
«Å langtifra» sa mor og lo. «Jeg mente det jeg sa.
Det aller største mor vet om, er nemlig guttemann
som kommer hjem og har med seg sin første løvetann.»